

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 96/02-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júla 2002 o späťvzátí sťažnosti I. K., bytom N. M. n. V., pre namietané porušenie jeho základného práva na užívanie majetku takto

r o z h o d o l :

Späťvzatie sťažnosti I. K. p r i p ú š ť a a konanie o nej z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 6. mája 2002 doručené podanie I. K., bytom N. M. n. V. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „Žiadosť o vydanie rozsudku“, v ktorom namietal porušovanie svojho základného práva na užívanie majetku.

Sťažovateľ uviedol, že 2. mája 2000 sa stal vlastníkom nehnuteľností, a to pozemkov č. parc. 1326/1 a 1326/2 v katastrálnom území N. M. n. V., ako aj stavby – garáže postavenej na parcele č. 1326/2 v katastrálnom území N. M. n. V., pričom Okresný úrad v Novom Meste nad Váhom, odbor životného prostredia, svojím rozhodnutím sp. zn. H –

H/99/03901/HP3 z 28. júla 1999 povolil zmenu užívania uvedenej stavby ako kovoobrábačskej dielne. Sťažovateľ následne požiadal o vydanie stavebného povolenia na výstavbu samostatnej vodovodnej prípojky k tejto stavbe.

V dôsledku nesúhlasného stanoviska Trenčianskej vodohospodárskej spoločnosti, a. s., Trenčín so zriadením vodovodnej prípojky však k vydaniu povolenia nedošlo (podľa vyjadrenia sťažovateľa bola žiadosť o vydanie povolenia Trenčianskou vodohospodárskou spoločnosťou, a. s., Trenčín zamietnutá).

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ uviedol: „Z uvedeného plynie, že TVS a. s. (*Trenčianska vodohospodárska spoločnosť, a. s., Trenčín*) porušuje moje ústavné právo na užívanie mojej súkromnej nehnuteľnosti. Žiadam preto, aby Ústavný súd SR vydal rozsudok, na základe ktorého mi TVS a. s. vydá súhlas na vybudovanie samostatnej vodovodnej prípojky a vyplatí odškodné vo výške 505.000,- Sk. Pokiaľ ku dňu 01. 09. 2002 nebude daný súhlas s vybudovaním vodovodnej prípojky pre nehnuteľnosti parc. č. 1326/1 a 1326/2 v k. ú. N. M. n/V Trenčianskou vodohospodárskou spoločnosťou, a. s., Trenčín požadujem náhradu škody 1.505.000,-Sk.“

Podanie sťažovateľa nespĺňalo náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo k nemu pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom z 31. mája 2002 upozornil sťažovateľa na zákonom vyžadované náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, upozornil ho, že jeho podanie tieto zákonné náležitosti nespĺňa, a zároveň ho vyzval, aby v lehote 14 dní od doručenia uvedenej výzvy jeho nedostatky odstránil a pripojil k nemu splnomocnenie pre

advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie jeho osoby v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ podanie nemá byť odmietnuté podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu reagoval ďalším podaním z 27. júna 2002 doručeným ústavnému súdu 3. júla 2002, v ktorom uviedol: „Dolupodpísaný navrhovateľ beriem svoju „Žiadosť o vydanie rozsudku“ zo dňa 29. 4. 2002 v celom rozsahu späť.“

II.

Podanie sťažovateľa ústavný súd kvalifikoval ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde: „Ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.“

Keďže sťažovateľ vzal podaním z 27. júna 2002 svoju sťažnosť späť a ústavný súd z obsahu sťažnosti nezistil skutočnosti, ktoré by nasvedčovali mimoriadne závažnému spôsobu porušenia základných práv alebo slobôd sťažovateľa a odôvodňovali nepripustenie tohto späťvzatie, ústavný súd pripustil späťvzatie sťažnosti a konanie o sťažnosti sťažovateľa zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júla 2002

